

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนครขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2538 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของประชากรที่ศึกษาไว้ดังนี้

1. สูบบุหรี่เป็นประจำทุกวัน

2. เพศชาย

เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยมีลำดับขั้นในการเลือกเพื่อเข้าร่วมการทดลองดังนี้

1. สอบถามอาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ฝ่ายปกครอง สารวัตรนักเรียน ผู้นำเยาวชน ทางด้านสุขภาพ หารายชื่อและจำนวนนักเรียนที่สูบบุหรี่ ได้จำนวน 22 คน

2. ทำการทดสอบระดับการติดยา โดยใช้แบบทดสอบระดับการติดยาหรือน้อย-มากของ นายแพทย์เวทย์ อารีย์ชน โรงพยาบาลทรวงอก จังหวัดนนทบุรี

3. สัมภาษณ์นักเรียนและคัดเลือกไว้เฉพาะที่มีคุณสมบัติดังนี้คือ ติดยาหรือน้อย ต้องการเข้าร่วมการทดลองและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ทุกครั้ง ได้จำนวน 16 คนและพบว่าทั้งหมดมีภาวะติดยาหรือน้อยในระดับน้อย

4. ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายนักเรียนที่ได้จากข้อ 3 เข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

3.2 รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ The Pretest-Posttest Control Group Design คือ ทดสอบก่อนและหลัง มีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเปรียบเทียบกันโดยมีรูปแบบดังนี้

กลุ่มทดลอง	O ₁	x	O ₂
กลุ่มควบคุม	O ₃	C	O ₄

X หมายถึง กลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ครั้งละ 1 ชั่วโมง จำนวน

9 ครั้ง สัปดาห์ละ 3 ครั้ง โดยใช้เวลาประมาณ 4 สัปดาห์ติดต่อกัน

C หมายถึง กลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะเชิงคุณหรือด้วยตนเอง

O₁ หมายถึง คะแนนความรู้ ทักษะ การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง

O₂ หมายถึง คะแนนความรู้ ทักษะ การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการสูบบุหรี่หลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

O₃ หมายถึง คะแนนความรู้ ทักษะ การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม

O₄ หมายถึง คะแนนความรู้ ทักษะ การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการสูบบุหรี่หลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable)

การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group counseling)

3.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable)

3.3.2.1 ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับบุหรี่

3.3.2.2 จำนวนมวนบุหรี่ที่สูบลดลง จำนวนนักเรียนที่สูบบุหรี่ลดลง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ แบบทดสอบระดับการติดบุหรี่

น้อย-มากของ นายแพทย์เวทย์ อารีย์ชน เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบภาวะการติดบุหรี่ของผู้สูบบุหรี่ ซึ่งใช้ในโครงการทดลองใช้หมากฝรั่งนิโคติน (2529 - 2530) โรงพยาบาลทรวงอก จังหวัดนนทบุรี โดยผู้วิจัยนำมาใช้เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมการวิจัย

3.4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ แบบสังเกตพฤติกรรม การสูบบุหรี่แบบสอบถามพฤติกรรมการสูบบุหรี่

3.4.2.1 แบบสอบถามความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับบุหรี่แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

1. แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ อายุ อาชีพพ่อแม่ของนักเรียน สถานภาพของพ่อแม่ นักเรียน บุคคลที่นักเรียนพักอาศัยอยู่ด้วย ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักเรียนได้รับ บุคคลที่นักเรียนไว้วางใจในการปรึกษาหารือเมื่อมีปัญหา ปัญหา นักเรียนมีอะไรบ้าง บุคคลในครอบครัวที่สูบบุหรี่ ระยะเวลาที่สูบบุหรี่ สาเหตุที่สูบบุหรี่

2. แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับบุหรี่ ผู้วิจัยพัฒนามาจากแบบสอบถาม ความรู้เกี่ยวกับบุหรี่ของกมลรัตน์ เย็นสุจิตร์ มีจำนวน 17 ข้อ เพื่อสอบถามความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับบุหรี่ สาเหตุของโรคที่เกิดจากบุหรี่ สารประกอบในบุหรี่ วิธีการงดสูบบุหรี่ คำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 4 คำตอบ จะมีคำตอบที่ถูกเพียง 1 ข้อ

ผู้ตอบต้องเลือกตอบเพียง 1 คำตอบ โดยใส่เครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่กำหนดให้ และผู้วิจัยกำหนดการให้ค่าคะแนน ดังนี้

ตอบถูก ตรงกับคำเฉลย ได้ 1 คะแนน

ตอบผิด ไม่ตรงกับคำเฉลย ได้ 0 คะแนน

3. แบบสอบถามทัศนคติเกี่ยวกับบุหรี ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบสอบถามทัศนคติของภาวไลรัตน์ เป็นสูตร เป็นแบบสอบถามความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับบุหรีของนักเรียน โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง, ไม่เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, เห็นด้วย, เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีจำนวน 22 ข้อ เป็นความรู้สึกความคิดเห็นด้านลบต่อการสูบบุหรี 11 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 2, 4, 5, 6, 12, 14, 19, 20, 21 และ 22 เป็นความรู้สึกความคิดเห็นด้านบวกต่อการสูบบุหรี 11 ข้อ ได้แก่ข้อ 3, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 16, 17 และ 18

การให้คะแนน เนื่องจากแบบวัดทัศนคติมีข้อความทั้งทางบวกและทางลบ การให้คะแนนจึงขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อความ ดังนี้

ข้อความที่แสดงความรู้สึกความคิดเห็นด้านลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ให้ 5 คะแนน

เห็นด้วย 1 ให้ 4 คะแนน

ไม่แน่ใจ 1 ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย 1 ให้ 2 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่แสดงความรู้สึกทางบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ให้ 1 คะแนน

เห็นด้วย 1 ให้ 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ 1 ให้ 3 คะแนน

ไม่เห็นด้วย 1 ให้ 4 คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ให้ 5 คะแนน

คะแนนทัศนคติ เป็นคะแนนรวมจากแบบสอบถามซึ่งมีค่าต่ำสุด 22 คะแนน สูงสุด 110 คะแนน ซึ่งคะแนนมากหมายถึงนักเรียนมีความความรู้สึก ความคิดเห็นต่อการสูบบุหรีไม่ดี

มีความรู้สึกต่อการสูบบุหรี่ คะแนนน้อยหมายถึงนักเรียนมีความรู้สึก ความคิดเห็นที่ดีต่อการสูบบุหรี่ มีความรู้สึกสนับสนุนการสูบบุหรี่

3. แบบสอบถามการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับบุหรี่ ผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบสอบถามการปฏิบัติตัวของกวีไลรัตน์ เป็นสุจิตร์ เป็นแบบสอบถามการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเกี่ยวข้องกับบุหรี่ ใช้มาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ เป็นประจำทุกวัน 5-6 วันใน 1 สัปดาห์ 3-4 วันใน 1 สัปดาห์ 1-2 วันใน 1 สัปดาห์ ไม่เคยเลย มีจำนวน 20 ข้อ เป็นการปฏิบัติตัวถูกต้องหรือด้านบวกจำนวน 13 ข้อ ได้แก่ข้อ 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18 19, 20 เป็นการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันที่ไม่ถูกต้องหรือด้านลบจำนวน 7 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 13

การให้คะแนน เนื่องจากแบบวัดการปฏิบัติตัวจะมีทั้งข้อความที่เป็นบวกและลบ การให้คะแนนจึงขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อความดังนี้

ข้อความที่เป็นด้านบวก การปฏิบัติตัวกิจวัตรประจำวันถูกต้อง

เป็นประจำทุกวัน 1 ให้ 5 คะแนน

5-6 วันใน 1 สัปดาห์ 1 ให้ 4 คะแนน

3-4 วันใน 1 สัปดาห์ 1 ให้ 3 คะแนน

1-2 วันใน 1 สัปดาห์ 1 ให้ 2 คะแนน

ไม่เคยเลย 1 ให้ 1 คะแนน

ข้อความที่เป็นด้านลบ การปฏิบัติตัวกิจวัตรประจำวันไม่ถูกต้อง

เป็นประจำทุกวัน 1 ให้ 1 คะแนน

5-6 วันใน 1 สัปดาห์ 1 ให้ 2 คะแนน

3-4 วันใน 1 สัปดาห์ 1 ให้ 3 คะแนน

1-2 วันใน 1 สัปดาห์ 1 ให้ 4 คะแนน

ไม่เคยเลย 1 ให้ 5 คะแนน

คะแนนการปฏิบัติตัว เป็นคะแนนรวมจากแบบสอบถามการปฏิบัติตัวมีค่าต่ำสุด 20

คะแนน ค่าสูงสุด 100 คะแนน คะแนนมากหมายถึงการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องในการลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ คะแนนน้อยหมายถึงการปฏิบัติตัวไม่ถูกต้องในการลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

แบบสอบถามความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับบุหรี ผู้วิจัยได้ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่านคือ

แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบทางเดินหายใจ 1 ท่าน

พยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านระบบทางเดินหายใจ 1 ท่าน

อาจารย์หมวดวิชางานแนะแนว โรงเรียนขามแก่นนคร 1 ท่าน

2. การหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับบุหรี ได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่สุบบุหรี โรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น จำนวน 20 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตร Cronbach's Coefficient Alpha มีสูตรดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2530)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} (1 - \frac{\sum V_i^2}{V_t^2})$$

เมื่อ α คือ ความเชื่อถือได้

n คือ จำนวนส่วนที่แบ่งหรือจำนวนข้อ

V_i คือ ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อ

V_t คือ ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

ผลของการวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบวัดความรู้ ทักษะ การปฏิบัติตัวทั้งฉบับ
ได้ 0.741

3.4.2.2. แบบสังเกตพฤติกรรมการสุบบุหรีของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมที่เพื่อนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บันทึก ระยะเวลาที่บันทึกคือ 6.00 -18.00 น. วันที่ 1 - 20 ก.พ. 2539 ในวันราชการ โดยผู้สังเกต 1 คนจะสังเกตกลุ่มตัวอย่าง 2 คนและจะรายงานผลการสังเกตพฤติกรรมทุกสัปดาห์ โดยส่งแบบสังเกตพฤติกรรมให้ผู้วิจัยในวันจันทร์สัปดาห์ต่อมา

แบบสังเกตพฤติกรรมการสูบบุหรี่จะลงบันทึกเป็นจำนวนครั้ง ที่ผู้สังเกตพบกลุ่มตัวอย่างสูบบุหรี่ในแต่ละช่วงเวลา ช่วงละ 2 ชั่วโมง

3.4.2.3. แบบสอบถามพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง โดยผู้วิจัยใช้ประกอบกับแบบสังเกตพฤติกรรมการสูบบุหรี่กลุ่มตัวอย่าง(ข้อ 2) เพื่อใช้ประเมินผลการวิจัย

3.4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม โดยใช้หลักการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ขั้นตอนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มของ กาญจนา ไชยพันธุ์ (2537)และ วัชรวิทย์ ทรัพย์มี (2533) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งเอกสารตำราและงานวิจัย
2. สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มจำนวน 9 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	กิจกรรม
1.	1. เพื่อให้สมาชิกได้ทราบวัตถุประสงค์ในการเข้ากลุ่ม ประโยชน์ที่จะได้รับ 2. เพื่อให้สมาชิกได้ทราบบทบาทหน้าที่และให้สมาชิกได้ร่วมพิจารณาภาระเบี่ยงข้อบังคับของกลุ่ม	การปฐมนิเทศ
2.	1. เพื่อให้สมาชิกมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันเกิดความรู้สึกไว้วางใจซึ่งกันและกัน 2. เพื่อให้สมาชิกกล้าแสดงความคิดเห็นและเกิดความรู้สึกคุ้นเคยกัน	สร้างความคุ้นเคย

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	กิจกรรม
3.	1. เพื่อให้สมาชิกได้ทราบถึงอันตรายที่เกิดจากสารประกอบในบุหรี่ 2. เพื่อให้สมาชิกได้ทราบผลเสียของการสูบบุหรี่ทั้งทางเศรษฐกิจและสุขภาพที่มีต่อตนเองและคนข้างเคียง	ความรู้เกี่ยวกับบุหรี่
4.	1. เพื่อให้สมาชิกมีความเข้าใจในตนเอง กล่าวเปิดเผยความรู้สึกและปัญหาของตนเอง 2. เพื่อให้สมาชิกได้ตระหนักถึงผลเสียของการสูบบุหรี่ทั้งต่อตนเองและสังคม 3. เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการสูบบุหรี่	สร้างแรงจูงใจให้สมาชิกได้ตัดสินใจลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่โดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
5.	1. เพื่อให้สมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสูบบุหรี่ 2. เพื่อให้สมาชิกลดจำนวนมวนบุหรี่ที่สูบงดสูบบุหรี่ได้	กระตุ้นให้สมาชิกตัดสินใจลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่โดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
6.	1. เพื่อให้สมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสูบบุหรี่ 2. เพื่อให้สมาชิกสามารถลดการสูบบุหรี่ลงได้ครึ่งหนึ่งหรืองดสูบบุหรี่ได้	การให้สมาชิกค้นหากระบวนการวิธีการเพื่อลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่โดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	กิจกรรม
7.	1. เพื่อให้สมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การสูบบุหรี่ 2. เพื่อให้สมาชิกสามารถลดการสูบบุหรี่ลงได้ ครึ่งหนึ่งหรืองดสูบบุหรี่ได้	การให้สมาชิกค้นหากระบวนการ วิธีการเพื่อลดพฤติกรรมการสูบ บุหรี่ โดยใช้การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
8.	1. เพื่อให้สมาชิกสามารถลดการสูบบุหรี่ลงได้ ครึ่งหนึ่งหรืองดสูบบุหรี่ได้ 2. เพื่อให้สมาชิกคงไว้ซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสม	การให้สมาชิกค้นหากระบวนการ วิธีการเพื่อลดพฤติกรรมการสูบ บุหรี่
9.	1. เพื่อประเมินผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม 2. เพื่อให้สมาชิกมีความรู้สึกที่ดีต่อกลุ่มและเห็น ประโยชน์ต่อการเข้ากลุ่ม	ยุติการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ได้ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ประกอบด้วย

อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 1 ท่าน

อาจารย์ภาควิชาพยาบาลจิตเวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ 1 ท่าน

อาจารย์หมวดแนะแนวโรงเรียนขามแก่นนคร 1 ท่าน

หลังจากตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะและข้อที่ควรปรับปรุงแก้ไข ผู้วิจัยได้นำกลับมาแก้ไขปรับปรุง จนผู้เชี่ยวชาญ
ทั้ง 3 ท่านเห็นว่าเหมาะสม ถูกต้องสมบูรณ์แล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังจากการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แล้วจึงได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือนมกราคม 2539 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2539 โดยมีขั้นตอน ต่อไปนี้

3.5.1 ขออนุมัติเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการโรงเรียนนครขอนแก่น อ.เมือง จังหวัดขอนแก่น

3.5.2 มีผู้ช่วยวิจัย 1 ท่าน เพื่อทำหน้าที่ช่วยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ช่วยวิจัยดังนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาโทที่กำลังศึกษาในสาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา เคยทำหน้าที่การให้คำปรึกษามาแล้ว และมีความสนใจในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หลังจากได้ผู้ช่วยวิจัยตามคุณสมบัติดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ขั้นตอนการทำงานวิจัย หน้าที่รับผิดชอบของผู้ช่วยวิจัย การสังเกตพฤติกรรมกลุ่มตัวอย่างขณะทำการทดลอง

3.5.3 ประสานงานกับอาจารย์ผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่อาจารย์แนะแนว อาจารย์ผู้ปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้รายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง แล้วคัดเลือกนักเรียนที่มีคุณสมบัติตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด

3.5.4 ประชุมกลุ่มตัวอย่างเพื่อแนะนำตัวเองเพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทราบ เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมให้ความร่วมมือ จึงทดสอบภาวะการติดหูหรือน้อยมากของนายแพทย์เวทย์ อาरीย์ชน จากนั้นจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

3.5.5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูลในแต่ละกลุ่มตัวอย่างดังนี้

กลุ่มทดลอง

1. วันที่ 24 มกราคม 2539 ก่อนการทดลองผู้วิจัยจะประชุมกลุ่มตัวอย่างเพื่อนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการเข้ากลุ่มเพื่อการทำคำปรึกษาแบบกลุ่ม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนอยู่ด้วยกันหลายห้อง ผู้วิจัยจึงนัดกลุ่มตัวอย่างช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน เพราะหลังจากหลังพักรับประทานอาหารกลางวัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะเป็นชั่วโมงเรียนอิสระ 2 ชั่วโมง ใน 1 สัปดาห์ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้ากลุ่มได้ครบตามเวลา คือ 45-60 นาที โดยไม่ต้องเกรงว่าจะเข้าเรียนในชั้นเรียนไม่ทัน

2. ผู้วิจัยดำเนินการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของนักเรียน โดยใช้โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มทั้งหมด 9 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละประมาณ 45-60 นาที ใช้ห้องแนะแนวโรงเรียนให้คำปรึกษาโดยมีผู้ช่วยวิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มที่มีต่อกิจกรรมกลุ่มการให้คำปรึกษาทุกครั้ง ตั้งวันเวลาดังนี้

ครั้งที่ 1 กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกิจกรรมปฐมนิเทศ วันที่ 31 ม.ค. 2539

ครั้งที่ 2 กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกิจกรรมเรามารู้จักกันเถอะ

วันที่ 1 ก.พ. 2539

ครั้งที่ 3 กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกิจกรรมความรู้เกี่ยวกับบุหรี่

วันที่ 2 ก.พ. 2539

ครั้งที่ 4 กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม วันที่ 5 ก.พ. 2539

ครั้งที่ 5 กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม วันที่ 6 ก.พ. 2539

ครั้งที่ 6 กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม วันที่ 7 ก.พ. 2539

ครั้งที่ 7 กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม วันที่ 8 ก.พ. 2539

ครั้งที่ 8 กระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม วันที่ 9 ก.พ. 2539

กลุ่มควบคุม

1. วันที่ 24 มกราคม 2539 ก่อนการทดลองผู้วิจัยจะประชุมกลุ่มตัวอย่างเพื่อชี้แจงรายละเอียดในการทําวิจัยในกลุ่มควบคุม

2. วันที่ 31 มกราคม 2539 นักเรียนกลุ่มควบคุมจะได้รับแบบสอบถามความรู้ทัศนคติและการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับบุหรี่พร้อมกับกลุ่มทดลอง แต่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม จะได้รับข้อเสน�템วิธงดุริยปฏิบัติด้วยตนเอง และเอกสารแผ่นพับเรื่องโรคหัวใจกับการสูบบุหรี่ โรคมะเร็งปอด โรคถุงลมปอดโป่งพองเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

3. ในระยะเวลาทดลองหากกลุ่มควบคุม มีข้อสงสัยอยากซักถามเกี่ยวกับวิธีการงดสูบบุหรี่ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจะให้ข้อคิดเห็นและเสนอแนะรวมทั้งตอบปัญหาต่างๆ ให้อานช่วงเวลาเข้าคือเวลา 8.00-8.30 น. ก่อนเข้าเรียน

3. หลังจากครบกำหนดเวลาทดลองคือประมาณ 4 สัปดาห์กลุ่มควบคุมจะได้อานแบบสอบถามความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับบุหรือีกครั้งหนึ่ง

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความแตกต่างทางสถิติของการวิจัยครั้งนี้ กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ 0.01 และ 0.05 เป็นเกณฑ์ในการสรุปผลทางสถิติการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังนี้

3.6.1 แจกแจงความถี่ ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

3.6.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้ ทักษะและการปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการสูบบุหรี่ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ The Mann - Whitney U Test

3.6.3 เปรียบเทียบความสำเร็จของการลดพฤติกรรมการสูบบุหรี่ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ The Fisher Exact Probability Test